

Chinuim ca vai de noi,
 Tot comandă după noi.
 Din șpițari pe toți ne scoate
 Și ne pune la cumpane
 Și ne mîină la Italia,
 Unde-i ger și neua mare
 Unde-i deal și piatră mare.
 Și e puțin de mîncare.
 De mîncare ar fi, ce-ar fi,
 Numai plumbii de n-ar fi
 Plumbii și șrapnelele,
 Rău ne varsă sîngele.

Urmează un text în germană, adresat de soldatul *Tablă* surorilor de la „Hubertusheim“ — (Col. pers).

Ungurean Român curat
 eu pe toate v-am chemat,
 că mi-i ziua de plecare
 să veniți la întilneală
 scumpe fete voitoare
 eu mă duc din Austrarea.
 Hai cu toți mîna să dăm
 hora noauă să jucăm,
 rămas bun să ne luăm,
 știm că nu ne mai vedem.
 Și cînd merg cătră mărșină,
 inima-mi începe a plînge
 de doru fetițelor
 și de frica plumbilor.
 Hai mîna toți să mai dăm,
 mai o horă să jucăm.
 Cine încotro ne-o blăma (!)
 mînce-i cîinii inima,
 și căsuța d-o avea
 să nu mai știe de ea!
 Și frumoase tinerele,
 eu mă duc, floarea rămîne,
 că nu pot s-o iau cu mine
 că mi-i calea prea departe
 și nu știu: Pot merge acasă?
 D-aș ști eu să merg acasă,
 floarea cu mine mi-aș lua
 pe mărșin-o aș săruta
 și bătaia s-ar găta.

Arhiv. Stat. Brașov
 Colecția Bibl. „Astra“ Brașov
 Donația Ioan Popea, nr. 5